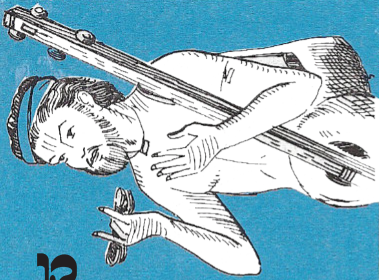


# ಭಕ್ತ ಕನಕದಾಸ

ಕಥೆ: ಸ್ಯಾಮ್

ಚಿತ್ರ: ಶಂಕರ್



ಒಂದು ದಿನ ಅವನು ನಡೆದು ಜೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕಲೆಗೊಂದನ್ನು ಎಡದಿಂದ. ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಸರಿಸಿದಾಗ, ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ನಿಧಿ ಇದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

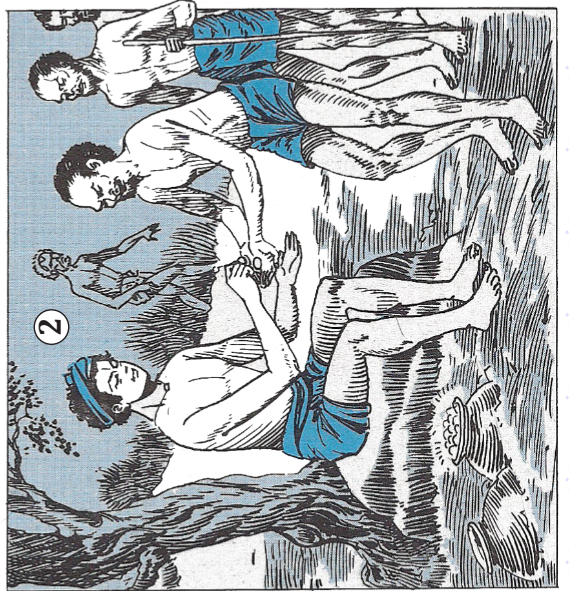
ಈ ತುಚ್ಛ ನಿಧಿಯಿಂದೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇದು ಭಗವಂತನ ನಾಮಕ್ಕಿಂತ ಮೌಲ್ಯವುಳ್ಳದ್ದೇ?

①



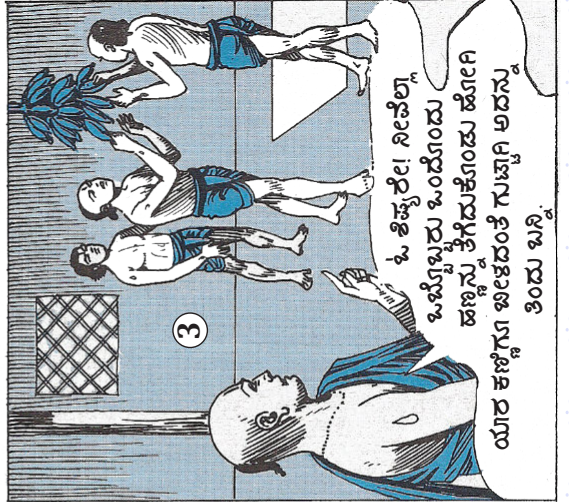
ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಜನ ಧನಸಂಪಾದಿಸಲು ಎಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾರೆ? ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಈ ಬಂಗಾರವೆಲ್ಲಾ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಕೆಡೆಯಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಂಗಾರದ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವನು ಕೇಳಿದವರಿಗೆ ದಾನ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ.

②



ಪುರಂದರದಾಸರ ಸಮಕಾಲೀನರಾದಿ ವ್ಯಾಸರಾಯರ ಬಳಿ ಅವನು ಶಿಷ್ಯನಾದ. ಒಮ್ಮೆ ಆ ಗುರುಗಳು ತಮ್ಮ ಶಿಷ್ಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಜೇಡಿದರು -

③



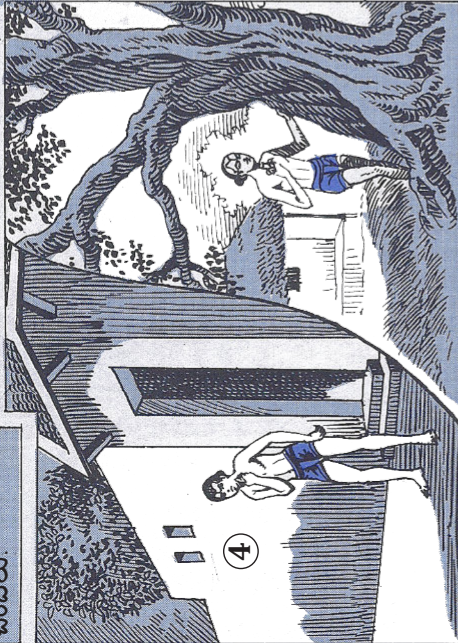
ಓ ಶಿಷ್ಯರೇ! ನೀವೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ಒಂದೊಂದು ಪಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೋಗಿ ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಬೀಳದಂತೆ ಗುಪ್ತಾಗಿ ಅದನ್ನು ತಿಂದು ಬಿಡಿ.

ಕನಕದಾಸನು ದಾಸ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತ. ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಕಠಿಣನು ಆಗಿದ್ದ. ಅವನ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಜನ ಜಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಅನಾಥ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಜಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೇಟೆಗಾರರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ಜಾಣ್ಮೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾಡ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.



ಭಕ್ತ ಕನಕದಾಸನು ದಾಸ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತ. ಅವನು ದೊಡ್ಡ ಕಠಿಣನು ಆಗಿದ್ದ. ಅವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾಗಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಜನ ಜಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಅನಾಥ ಬಾಲಕನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಭಿಕ್ಷು ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ದೇವರನಾಮಗಳನ್ನು ಜಾಡುತ್ತಾ ಎಲ್ಲೆಡೆ ಅಲೆದಾಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬೇಟೆಗಾರರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ಜಾಣ್ಮೆಯ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾಡ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಅವನು ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

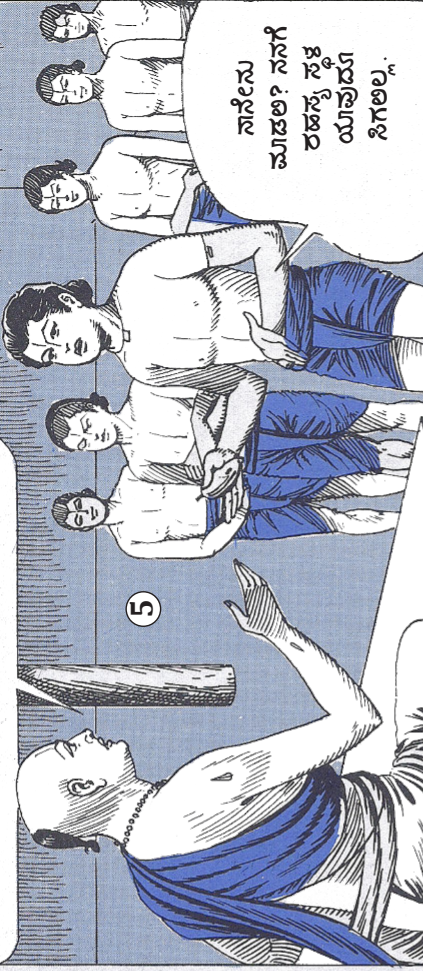
ಕನಕದಾಸನೊಬ್ಬನನ್ನು ಐಬ್ಬು, ಉತ್ತರ ಎಲ್ಲಾ ಶಿಷ್ಯರು ಮರದ ಕೆಳಗೇ, ಅಥವಾ ಗೇಜೆಟೆಯ ಮರೆಯಲ್ಲೇ, ಯಾರ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಖಚಿತವಂತೆ ಅವಸರ ಅವಸರವಾಗಿ ಜಞ್ಞನ್ನು ತಂದು ಗುರುನಿನ ಬಳಿಗೆ ಹಿಂಬರಿದುರಿ ಬಂದರು.



4

ಕನಕದಾಸ ಮಾತ್ರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೇ ಜಞ್ಞನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ತಿನ್ನದೆ ನಿಂತಿದ್ದ.

ಯಾಕೆ ನೀನು ಜಞ್ಞನ್ನು ತಿನ್ನಲಿಲ್ಲ?



5

ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ? ನನಗೆ ರಜಸ್ಯ ಸ್ಥಳ ಯಾವುದೂ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ.

ಯಾಕೆ? ಎಲ್ಲರೂ ಹೋಗಿ ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದ ಜಾಗಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಜಞ್ಞನ್ನು ತಂದರಲ್ಲ. ನೀನೇಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ?



6

ಗುರುಗಳೇ! ನಾನು ಹಲವಾರು ಕಡೆ ಹೋದೆ. ಆದರೆ ಎಂತಹ ಮರೆಯಾದ ಪ್ರದೇಶವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಭಗವಂತನಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನಿಂದ ಜಞ್ಞನ್ನು ತನ್ನಲಾಗಿಲ್ಲ. ಜನಗಳಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗಿರುವೆ. ಆದರೆ ದೇವರಿಲ್ಲದ ಪ್ರದೇಶವೇ ಇಲ್ಲ.

ಆಹಾ! ನೀನು ನಿಜಕ್ಕೂ ದೊಡ್ಡ ಭಕ್ತ. ನಿಜವಾದ ಭಕ್ತ ಯಾವಾಗಲೂ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ದೇವರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಕನಕ! ದೀರ್ಘಾಯುವಾಗಿ ಇಾಳು.



7

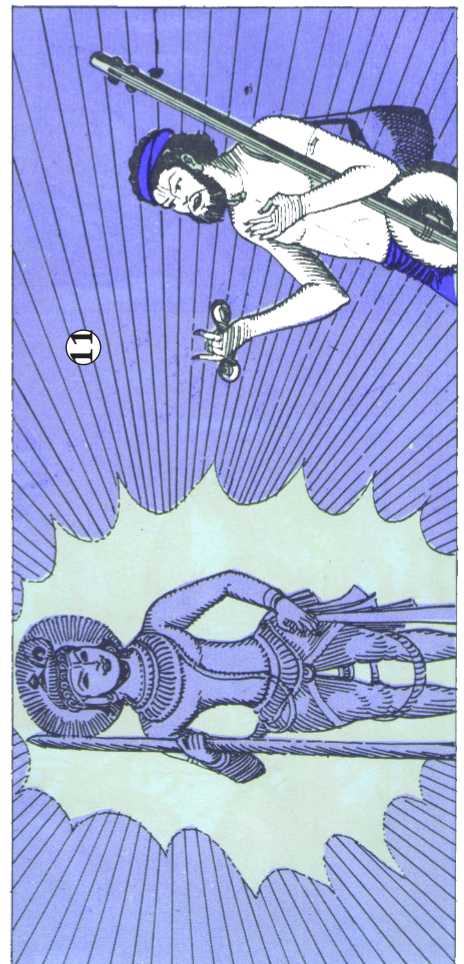
ಒಮ್ಮೆ ಉಡುಪಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಉತ್ಸವವನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಯಿತು. ದೇವಸ್ಥಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಾ ಐಶೇಷ್ಯವಾಗಿ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದರು. ನಗರರು ವಿದ್ವಾಂಸರು ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆದ್ದರು. ಕನಕದಾಸನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಂಟೂರಿನ ಜಿಡಿದುಕೊಂಡು ಭಕ್ತಿಪರವಶನಾಗಿ ನಾಮವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದನು.



ಎಲವೋ ಮೂರ್ಖ! ದೇವಸ್ಥಾನದ ಒಳಗಡೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ನಿನಗೆ ಎಷ್ಟು ದೈರ್ಯ! ಇಲ್ಲಿ ಮೇಲೆ ಜಾತಿಯವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರವೇಶ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಅವಿತ್ರಗೊಳಿಸಬೇಡ. ತೆರಲಗಾಣೆ!

ಗೋವಿಂದ! ಷಲ! ಕೃಷ್ಣ! ಗೋವಿಂದ!

ಜನಾಡ್ವರ್ಯ! ತಕ್ಷಣ, ಭಯಂಕರ ಕಛ ಕೇಳಿಬಂದಿತು. ಕನಕನು ಒರಗಿ ನಿಂತಿದ್ದ ದೇವಸ್ಥಾನದ ಗೇಜೆ ಐರುಕುಣಿಬ್ಬು ಒಂದು ಕಿಂಡಿಯಾಯಿತು. ಭಗವಾನ್‌ಕೃಷ್ಣನ ಮೂರ್ತಿ ಕನಕದಾಸನ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿ ಅವನಿಗೆ ಕಾಣುವಂತೆ ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿತು. ಕನಕನು ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ದರ್ಶನದಿಂದ ಧನ್ಯನಾದ.



11

ಅವನು ಅವರ ಮಾತಿಗೆ ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಹಾಗೇ ನಿಂತಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೋಪ ಉಕ್ಕಿ ಬಂತು. ಒಬ್ಬ ಅವನತ್ತ ಧಾವಿಸಿದ.

ಅವನನ್ನು ಹೊರಗೆ ತಳ್ಳಿ!



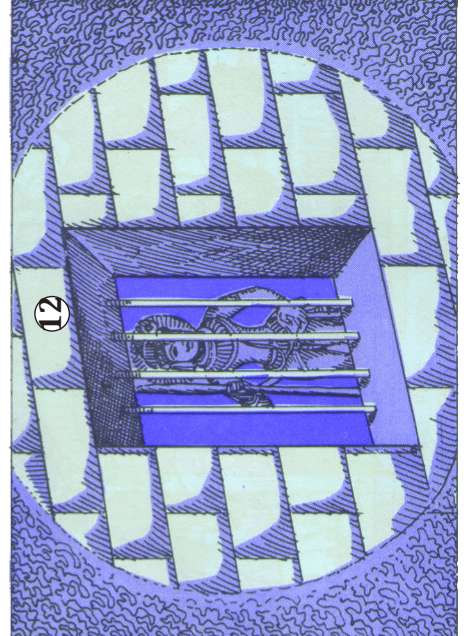
9

ಒಕ್ಕೇ ಷರಮಾಲ. ಯಾವುದಾದರೂ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಹಾಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಕ್ತಿ ಸಿಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನೇಕೆ ಅವಿತ್ರಗೊಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ?

ಕೃಷ್ಣ! ಮಾಧವ! ನಿನ್ನ ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ದರ್ಶನ ಪಡೆಯುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲವೇ?

10

ಇಂದಿಗೂ ಆ ಕಿಂಡಿ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಅದನ್ನು 'ಕನಕನ ಕಿಂಡಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ರಚಿಸಿರುವ 'ಷಲಭಕ್ತಿನಾಡ' ಇಂದಿಗೂ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಿದೆ.



12